

ונפשי כעפר לכל תהיה

זוהר חלק א דף קכב/א

אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב (שיר ה ח) השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני, אמר רבי פנחס אמר רבי יהודה, השבעתי אתכם בנות ירושלים, הנשמה אומרת לאותם הנשמות הזוכות ליכנס לירושלים של מעלה, והם הנקראות בנות ירושלים, על שזוכות ליכנס שם, ולפיכך הנשמה אומרת להם, השבעתי אתכם בנות ירושלים, אם תמצאו את דודי דא קודשא בריך הוא. רב אמר זה זיו אספקלריאה של מעלה, מה תגידו לו שחולת אהבה אני, ליהנות מזיו שלו ולהסתופף בצלו, רב הונא אמר, שחולת אהבה אני, אותה התשוקה והכסוף שכספתי בעולם על הכל [הבל] לפיכך אני חולה, רבי יהודה אמר זו אהבה שאוהבת הנשמה לגוף, דכיון שנשלם קצו של גוף, אותם הימים שנגזרו עליו, כמה דאת אמר ויהיו חיי שרה. מה כתיב ויקם אברהם מעל פני מתו וגו', אמר רב יהודה אמר רב, מה כתיב בפסוק קודם זה, דכתיב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען, רבי יצחק אמר רבי יוחנן, ברא קודשא בריך הוא לאדם, והכניס בו ארבעה דברים הנחלקים בגוף, אמר רבי יהודה המחוברים בגוף, רבי יצחק אמר הנחלקים בגוף, שהם חולקים להתפרש כל אחד ליסודו, כשיוצא האדם מן העולם הזה, רבי יהודה אמר המחוברים בגוף בחייו, משמע מקרא דכתיב ותמת שרה, זה הגוף, בקרית ארבע, אלו הארבע יסודות, היא חברון שהיו מחוברים בגופו בחייו, בארץ כנען בעולם הזה, הבוחר אדם בזמן מועט:

ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה, היינו (דכתיב) דתנן כל שבעת הימים, נפשו של אדם פוקדת לגופו ומתאבלת עליו, הה"ד (איוב יד כא) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל, כהאי גוונא ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה, **ויבא אברהם זו היא הנשמה, לספוד לשרה זה הגוף**, אמר רבי יצחק, בשעה שהנשמה זוכה ועולה למקום מעלתה, הגוף שוכב בשלום וינוח על משכבו, הה"ד (שם נז ב) יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחה, מאי הולך נכחה, אמר רבי יצחק, הנשמה הולך נכחה למקום העדן הגנוז לה, מאי משמע, אמר רבי יהודה מהאי משמע, נכחה כתיב בה"א, ובשעה שאינה זוכה, והיא ראויה לקבל עונשה, הולכת משוממת ומבקררת בכל יום לגוף ולקבר.

. **אמר רבי יהודה תא חזי**, דכתיב ויקם אברהם מעל פני מתו וגו', אמר רבי אבא, והא תנן דכד נשמתא היא בתשלומא עלאה, ניתוסף בה ה' ונקראת אברהם בתשלומא עלאה, והכא את אמר דכד ליתא זכאה כל כך, דכתיב ויקם אברהם, עבדת מאן דיתיב בכרסיא, נחית בגו זוטרתתא. אלא הכי גזרנא, ויקם אברהם מעל פני מתו, דאמר רבי בון אמר רבי זריקא, כשהנשמה ראויה לעלות למקום עדנה, **קודם מגינה על הגוף הקדוש שיוצאת משם, ואחר כך עולה למקום מעלתה**, הה"ד ויקם אברהם מעל פני מתו, זהו הגוף, וידבר אל בני חת, אלו שאר גופות הצדיקים, שהם (ד"א ל"ג בני) חת חתים ונהלמים בעולם למען יראת קונם, חתים על שהם שוכני עפר, ואמאי צריכה להו, אמר רבי יהודה, כלא במניינא כתיבין, ועל (דהוי, ד"א דא הוי ההוא) גופא במניינא עמהון, ומה אמר להו בדרך פיוס ודרך כבוד, גר ותושב אנכי עמכם וגו', דהאי גופא יהוי במניינא חד עמכון בחבורא דא. אמר רבי ראה מה כתיב, ויענו בני חת את אברהם וגו', כמו כן בדרך כבוד בדרך פיוס, הה"ד שמענו אדוני נשיא אלהים אתה בתוכנו, מאי נשיא אלהים אתה, אמר רבי פנחס קודם שיצא הצדיק מן העולם, בת קול יוצאת בכל יום על אותם הצדיקים בגן עדן, הכינו מקום לפלוני שיבא לכאן, ועל כן הם אומרים מאת אלהים מלמעלה, אתה נשיא בכל יום בתוכנו, במבחר קברינו, במבחר הצדיקים בחבורת המבחרים מנה אותן, הכניסהו בחשבון עמנו, ואיש ממנו לא ימנע את המניין, כי כולנו שמחים בו ומקדימים לו שלום.

ועפרון יושב בתוך בני חת, שחתו לשכון בעפר, והוא מקדים ואומר לו, להכניס אותו הגוף בחשבון הצדיקים, הה"ד ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת בכל באי שער עירו לאמר, מאי בכל באי שער עירו, רב נחמן אמר, אינון דעאלו בכתב חושבן פנקסיה, דאמר רב נחמן, והכי אתגזר (על) חשבון על ידו דדומה עאלין בבתי קברי, ובחושבן פתקא זמין לאפקא לון, והוא ממונה על דיירי עפרא. מהו השדה נתתי לך, והמערה אשר בו, אמר רבי יוסי, הפקדא דשלוה ומנוחה רבה.